

Som sagt var

Det är inne med ordstäv att döma av utbudet på våra bokhandelsdiskar. Alla möjliga har sagt allt möjligt. T.ex:

–Finemang, sa Mobergskan.

Jag funderade och kom på att även i vår hembygd finns uttryck som olika personer myntat och som lever kvar i folkmun. Här är några exempel:

–Tröje är ett namn som klingar, sa prosten Bohlin.

Han hade väl ett välbärgat och kyrksamt folk från den delen av socknen.

–På Guds stora dag ska 'nte djuren stå bundna, sa Elias Lundin från Åbyggeby, och släppte ut korna och hästen.

Ett rykte hade florerat att just den här dagen skulle vara den sista på Jorden.

–Det var en hunn, sa Lars Olsson från Oppala, när katta sket i mössa.

Lars Olsson var känd för att vara försiktig i uttrycken. Inga svordomar där inte.

–Ocken kunna tro att mänskan skulle gå å kvittera, sa en bekymrad Åbyggeby-bonde, när hustrun gått bort.

–Kurs, ja skull löma ja å så small de, sa Smen's gumma, då det hände en "olycka" när hon var på besök.

–Å har 'nte Gävle Skyttegille vurre, så har 'nte Hille Skyttegille vurre heller, sa ordföranden i det senare gillet när en representant från Gävles dito var på besök.

–Liten och tunn och illa unn, sa Häggberg från Oppala när han skulle lägga kollekt i kyrkhåven.

/Ingrid K.

[Hillebygden, Nr. 2, 1991]